

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar Nr. XX

ÎNCHIEIERE

Ședința publică de la 31 octombrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE XX - judecător

Judecător XX

Judecător XX

Grefier XX

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de recurentul-reclamant X împotriva sentinței civile nr.X, pronunțată de Tribunalul Brașov - secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. X, având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici”.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă consilier juridic X pentru intimata-pârâtă X, lipsă fiind recurentul-reclamant X.

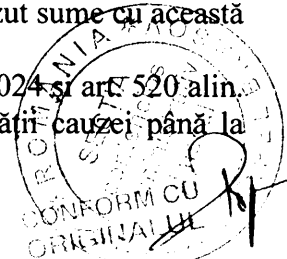
Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței aspectele de mai sus cu privire la prezența părților, obiectul litigiului și modul de îndeplinire a procedurii de citare, precum și faptul că intimata pârâtă X, la data de 25.10.2024, a depus la note scrise, iar recurentul reclamant, la data de 31.10.2024, prin mail, a depus la dosar notă de ședință.

Instanța, raportat la punctul de vedere exprimat de intimata – pârâtă X prin nota de ședință depusă la dosar pentru acest termen de judecată, și având în vedere obiectul cererii de chemare în judecată și susținerile formulate de părți, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept :

- 1. Dacă pentru personalul silvic cu statut de funcționar public, încadrat în instituții publice finanțate integral de la bugetul de stat, al cărui salariu de bază este stabilit conform Anexei VIII, Cap. I, lit. A.I, Nota 4¹ la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acordarea indemnizației de grad profesional, prevăzută de art. 22 alin. 2-4 coroborat cu Anexa 2 din O.U.G. nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 234/2019, după data de 16.12.2019, este supusă limitării prevăzute de art. 25 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 ;
- 2. Dacă pentru personalul silvic cu statut de funcționar public, încadrat în instituții publice finanțate integral de la bugetul de stat, al cărui salariu de bază este stabilit conform Anexei VIII, Cap. I, lit. A.I, Nota 4¹ la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acordarea indemnizației de grad profesional, prevăzută de art. 22 alin. 2-4 coroborat cu Anexa 2 din O.U.G. nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 234/2019, poate fi acordată în anii 2020, 2021, 2022 și 2023, în raport cu dispozițiile art. 34 alin. 2 din O.U.G. nr. 114/2018, art. I alin. 3 din O.U.G. nr. 226/2020, art. I alin. 1 din O.U.G. nr. 130/2021 și art. I alin. 5 din O.U.G. nr. 168/2022,
- 3. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 33 alin. 1 din O.U.G. nr. 59/2000, coroborate cu art. 3 alin. 4 din Legea nr. 153/2017 și art. 18 alin. 2 din Legea nr. 69/2010, dreptul personalului silvic la acordarea unui volum de 6 mc lemn fasonat de foc pe an, aferent anului 2019, se poate dispune în cazul în care angajatorul nu a prevăzut sume cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 și art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța pune în discuție suspendarea judecării cauzei până la

pronunțarea de la Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept mai sus arătate.

Consilier juridic X, pentru intimata-pârâtă X, apreciază ca fiind oportună sesizarea ÎCCJ având în vedere capetele de cerere formulate cu privire la acordarea stabilirea și plata dreptului salarial privind indemnizația de grad. Condițiile de salarizare care au fost valabile la data stabilirii dreptului prin modificarea adusă O.U.G. nr. 59/2000 prin Legea nr. 234/2019 nu mai sunt valabile la momentul actual, existând o evoluție în acordarea sporurilor și indemnizațiilor salariaților Gărzii Forestiere, în momentul de față se depășește plafonul stabilit de art.25 de 30% cu suma totală a sporurilor raportat la salariul de bază.

Totodată, având în vedere petitul II, cu privire la stabilire și plata efectivă, apreciază că și al doilea punct este necesar a fi dezlegat de ÎCCJ, deoarece reclamantul a solicitat acordarea dreptului începând cu data de 16.12.2019, iar în prezent, la nivelul anului 2024, există o serie de acte normative care limitează cuantumul acordării acestei indemnizații.

De asemenea, referitor la primul capăt de cerere, depune la dosar jurisprudență contrară a Curților de Apel din țară, menționând că totodată că este de acord cu toate cele trei puncte menționate de către instanță pentru sesizarea ÎCCJ.

În ceea ce privește suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea de la Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept, arată că nu se opune suspendării cauzei.

Instanța, față de actele și lucrările dosarului, reține cauza în pronunțare asupra chestiunilor puse în discuție, respectiv sesizarea ÎCCJ cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept, în temeiul art. 2 alin.1 din OUG nr.62/2024.

CURTEA,

Din lipsă de timp pentru deliberare, în baza art.396 alin. 1 Cod procedură civilă ,

DISPUNE

Amână pronunțarea asupra cererii de sesizare a ÎCCJ la data de 12.11.2024.

Pronunțarea se va face în condițiile art.396 al.2 Cod procedură civilă prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică azi 31 octombrie 2024 .

Președinte
XX

Judecător
XX

Judecător
XX

Grefier
XX

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. X

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 12 Noiembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE XX - judecător

Judecător XX

Judecător XX

Grefier XX

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 2 alin.1 din OUG nr.62/2024, în cauza privind recursul declarat de recurentul-reclamant X, prin Sindicatul X împotriva sentinței civile nr. X din 07.03.2023, pronunțată de Tribunalul Brașov - secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. X, având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici”.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 31 octombrie 2024, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta încheiere.

Instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 12 noiembrie 2024.

În deliberare,

C U R T E A,

Analizând lucrările dosarului, sub aspectul admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o solicitare de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reține următoarele:

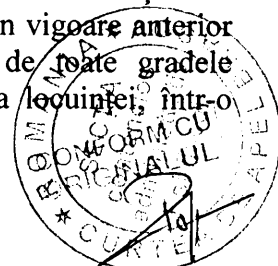
I. Circumstanțele cauzei.

Prin **cererea** înregistrată la Tribunalul Brașov în data de 11.11.2022, reclamantul X, a solicitat, în contradictoriu cu pârâta X: obligarea pârâtei să calculeze, să stabilească și să plătească în favoarea reclamantului indemnizația lunară de grad profesional, conform încadrării acestuia începând cu data de 16.12.2019 până la modificarea sau stingerea dreptului; obligarea pârâtei să acorde reclamantului gratuit un volum de 5 mc lemn fasonat de foc, aferent anului 2018; obligarea pârâtei să îi acorde reclamantului gratuit un volum de 6 mc lemn fasonat de foc, aferent anului 2019, iar în situația în care angajatorul nu poate asigura acest volum de lemn fasonat, să fie obligată pârâta la acordarea acestui drept în bani, în cuantumul reprezentând contravaloarea a 6 mc lemn fasonat de foc.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a învederat că reclamantul X este angajat al pârâtei și se încadrează în categoria prevăzută de art.4 alin.(1) lit. a) din OUG 59/2000 privind statutul personalului silvic, că indemnizația de grad profesional reprezintă o componentă a drepturilor salariale și se acordă lunar personalului silvic conform art.120 alin.(3)-(5) din Legea nr.46/2008 privind Codul silvic. Se mai arată că reclamantul a fost promovat în gradul de inginer inspector general silvic III, prin Ordinul Ministrului Apelor și Pădurilor nr.798/02.08.2018.

Reclamantul susține că, chiar dacă organele competente au hotărât în sensul recunoașterii gradului profesional, pârâta nu a procedat la stabilirea și plata indemnizațiilor cuvenite după data de 16.12.2019.

În ceea ce privește dreptul la volumul de lemn fasonat de foc, reclamantul susține că acesta rezultă din dispozițiile art.33 alin.(1) din OUG 59/2000, în forma sa în vigoare anterior adoptării Legii nr. 234/2019, dispoziții potrivit cărora personalul silvic de toate gradele profesionale are dreptul să primească anual, gratuit, lemn pentru încălzirea locuinței, într-o cantitate care va fi stabilită cu angajatorul.

Prin **întâmpinare**, X a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive, iar pe fond a invocat Decizia ÎCCJ nr.72/2021, solicitând respingerea pretențiilor reclamantului.

Prin **notă de ședință**, reclamantul a renunțat la pretenția de obligare a pârâtei să îi acorde gratuit un volum de 5 mc lemn fasonat de foc - cantitate aferentă anului 2018.

Prin **sentința civilă nr. X**, Tribunalul Brașov – secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea reclamantului, reținând în esență că reclamantul este angajatul pârâtei din data de 11 septembrie 2019, dar nu îndeplinea, la data depunerii cererii introductive de instanță, condițiile cerute de prevederile art. 120 alin. (4) din Codul silvic. Instanța de fond a evocat, în drept, și dispozițiile art.22 O.U.G nr.59/2000, privind criteriile avute în vedere la stabilirea drepturilor salariale pentru personalul silvic, precum și referirea specială la indemnizația de grad profesional și sporul de risc reprezintă componente ale drepturilor salariale și se acordă lunar personalului silvic prevăzut la art.4 alin.(1) în conformitate cu prevederile art.120 alin. (3)-(5) din Legea nr.46/2008 (Codul silvic). De asemenea, instanța de fond a mai evocat și Decizia pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 72/2021, pronunțată de completul competent din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ceea ce privește solicitarea de obligare a pârâtei la contravaloarea a 6 mc lemn pentru anul 2019, instanța de fond a apreciat că aceasta este nefondată. Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut conținutul adresei pârâtei, destinată Sindicatului ce îl reprezintă pe reclamant, nr.12344/14.12.2020, penultim alineat, în raport de prevederile Legii nr.500/2002 și ale art.18 alin. (2) Legea nr.69/2010.

Reclamantul a declarat **recurs** împotriva sentinței instanței de fond, susținând că pretenția referitoare la plata indemnizației care face obiectul cauzei este raportată la perioada de după intrarea în vigoare a Legii nr. 234/2019. De asemenea, recurentul-reclamant susține că plata indemnizației de grad profesional pentru personalul silvic nu este condiționată de adoptarea unei hotărâri de guvern privind corelarea gradelor profesionale, întrucât această condiție era prevăzută într-un text de lege care a fost abrogat odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 234/2019.

Totodată, recurentul susține că legile-cadru de salarizare nu contrazic și nici nu abrogă implicit art. 120 alin. (4) din Codul silvic sau art. 22 din OUG nr. 59/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 234/2019.

În ceea ce privește acordarea lemnului de foc sau a contravalorii acestuia, recurentul susține că dispoziția instanței de fond, de respingere a pretențiilor sale cu acest obiect, este vădit nelegală. În acest sens, recurentul arată că acest drept se întemeiază pe dispozițiile art. 33 alin. (1) și (4) din OUG nr. 59/2000, potrivit cărora se acordă fie în natură fie în contravaloarea volumului de 6 mc de lemn fasonat de foc.

II. Identificarea în concret a chestiunilor de drept care necesită interpretare.

Având în vedere circumstanțele cauzei, expuse succint mai sus, instanța de recurs apreciază necesar, având în vedere și dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024, să sesizeze instanța supremă cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Dacă pentru personalul silvic cu statut de funcționar public, încadrat în instituții publice finanțate integral de la bugetul de stat, al cărui salariu de bază este stabilit conform Anexei VIII, Cap. I, lit. A.I, Nota 4¹ la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acordarea indemnizației de grad profesional, prevăzută de art. 22 alin. 2-4 coroborat cu Anexa 2 din O.U.G. nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 234/2019, după data de 16.12.2019, este supusă limitării prevăzute de art. 25 alin. 1 din Legea nr. 153/2017.

Dezlegarea acestei probleme este necesară față de susținerile contradictorii ale celor două părți, cu privire la condițiile în care, după data de 16.12.2019, ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, se acordă personalului silvic cu statut de funcționar public, dreptul la indemnizația de grad profesional.

2. Dacă pentru personalul silvic cu statut de funcționar public, încadrat în instituții publice finanțate integral de la bugetul de stat, al cărui salariu de bază este stabilit conform Anexei VIII, Cap. I, lit. A.I, Nota 4¹ la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acordarea indemnizației de grad profesional, prevăzută de art. 22 alin. 2-4 coroborat cu Anexa 2 din O.U.G. nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic,

astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 234/2019, poate fi acordată în anii 2020, 2021, 2022 și 2023, în raport cu dispozițiile art. 34 alin. 2 din O.U.G. nr. 114/2018, art. I alin. 3 din O.U.G. nr. 226/2020, art. I alin. 1 din O.U.G. nr. 130/2021 și art. I alin. 5 din O.U.G. nr. 168/2022.

Având în vedere caracterul aparent general al dispozițiilor de menținere succesivă a drepturilor salariale la cuantumul avut în luna decembrie a anului anterior - prin art. 34 alin. (2) din O.U.G. nr. 114/2018, art. I alin. (3) din O.U.G. nr. 226/2020, art. I alin. (1) din O.U.G. nr. 130/2021 și art. I alin. (5) din O.U.G. nr. 168/2022 – este necesară interpretarea incidenței acestor dispoziții asupra acordarea indemnizației de grad profesional solicitată de reclamant prin acțiunea sa.

3. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 33 alin. 1 din O.U.G. nr. 59/2000, coroborate cu art. 3 alin. 4 din Legea nr. 153/2017 și art. 18 alin. 2 din Legea nr. 69/2010, dreptul personalului silvic la acordarea unui volum de 6 mc lemn fasonat de foc pe an, aferent anului 2019, se poate dispune în cazul în care angajatorul nu a prevăzut sume cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli.

Această întrebare este necesară pentru soluționarea ultimului capăt al cererii introductive, având în vedere susținerile reclamantului și apărările formulate de pârâtă.

III. Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cererea de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Văzând actele și lucrările dosarului, precum și chestiunile de drept puse în discuția părților în vederea supunerii lor dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin completul competent, raportat la prevederile Ghidului privind condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în materia litigiilor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestațiile de asigurări sociale, elaborat de Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția legislație, jurisprudență și contencios - Serviciul pentru studiul și unificarea jurisprudenței,

Curtea apreciază că este admisibilă sesizarea menționată, în raport de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, din următoarele considerente:

1. Cauza dedusă judecării vizează drepturi salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

În acest sens, Curtea reține că obiect al cauzei îl formează solicitarea reclamantului de obligare a pârâtei atât la plata indemnizației lunare de grad profesional pentru personalul silvic care răspunde de silvicultură, cât și la acordarea gratuită a unui volum de 6 mc lemn fasonat de foc sau la plata contravalorii acestui drept.

Aceste drepturi sunt salariale de natură salarială, astfel că această cerință legală pentru sesizarea Î.C.C.J. este îndeplinită. Totodată, reclamantul face parte din personalul plătit din fonduri publice, întrucât potrivit pct. 4¹ din Nota de la finalul pct. I de la lit. A. din Capitolul I al Anexei VIII din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „Salariile de bază prevăzute la lit. c), d) și e) se aplică și personalului din cadrul gârziilor forestiere”.

2. Completul care uzează de mecanismul întrebării prealabile soluționează cauza în primă instanță sau în calea de atac.

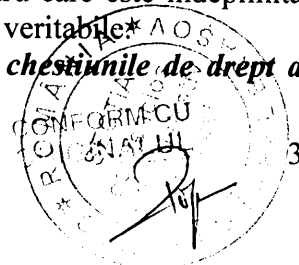
Și această condiție legală este îndeplinită în cauză, întrucât sesizarea urmează a fi formulată de instanța de recurs, Curtea de Apel Brașov – secția contencios administrativ și fiscal.

3. Existența unei (unor) chestiuni de drept.

Problemele supuse discuției părților, sub aspectul oportunității sesizării Î.C.C.J., reprezintă chestiuni de drept al căror grad de dificultate este de natură să justifice, intervenția instanței supreme, având în vedere și că, în această materie, au fost pronunțate soluții divergente.

Totodată, imprecizia normelor juridice care necesită a fi interpretate a generat sau este în măsură să genereze orientări divergente în practica judiciară, drept pentru care este îndeplinită condiția sesizării instanței supreme cu dezlegarea unor probleme de drept veritabile.

4. Soluționarea pe fond a cauzei deduse judecării depinde de chestiunile de drept a căror lămurire se cere.

Astfel, în ceea ce privește prima întrebare adresată instanței supreme, aceasta este destinată, în mod evident, lămuririi interpretării legii privind la plata indemnizației de grad profesional personalului silvic cu statut de funcționar public, după data de 16.12.2019 și dacă este supusă limitării de 30% prevăzută de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2007. Conform acțiunii introductive, după cum s-a reținut deja, reclamantul solicită să i se recunoască acest drept.

Totodată, prin a doua întrebare se urmărește interpretarea prevederilor legale privind acordarea acestui drept în anii 2020-2023, față de dispozițiile de menținere succesivă a drepturilor salariale la cuantumul avut în luna decembrie a anului anterior, răspunsul instanței supreme fiind necesar pentru a lămuri dacă și recurentul-reclamant beneficiază de acest drept pe perioada evocată.

În fine, în ceea ce privește cea de-a treia și ultima întrebare, aceasta are scopul de a lămuri dacă dreptul la acordarea unui volum de 6 mc lemn fasonat de foc pe an, aferent anului 2019, se poate acorda și în cazul în care angajatorul nu a prevăzut sume cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli, așa cum cere reclamantul.

Prin urmare, instanța apreciază că problemele de drept care vor face obiectul sesizării instanței supreme sunt esențiale și direct incidente în soluționarea cauzei și raportate la limitele investiției instanței de trimitere, iar hotărârea prealabilă va fi de natură să producă un efect concret asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în cauză.

5. Chestiunile de drept nu au mai făcut obiectul statuării Înaltei Curte de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Din consultarea bazelor de date și a practicii de unificare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța a constatat că cele trei probleme care vor fi supuse dezlegării instanței supreme nu au mai făcut obiectul analizei în cadrul celor două mecanisme legale de unificare.

În ceea ce privește Decizia nr. 72/11.10.2021, pronunțată de Completul Î.C.C.J. competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța reține că prin aceasta au fost interpretate dispozițiile art. 120 alin. (4) din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, sub aspectul dacă personalul silvic beneficiază sau nu de indemnizația de grad profesional și în absența elaborării unor acte normative care să reglementeze modalitatea de stabilire, în concret, a acestui drept salarial, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019. Prin urmare, această decizie nu este incidentă asupra celor trei probleme a căror dezlegare va fi solicitată instanței supreme.

IV. Punctul de vedere al părților asupra sesizării.

Reclamantul, în nota privind punctul său de vedere (f. 40 dosar recurs), nu consideră că trebuie sesizată instanța supremă, întrucât nu există o practică judiciară neuniformă la nivelul curților de apel și, în consecință, nu propune întrebări.

Pârâta X, în punctul său de vedere depus la dosarul de recurs (f. 36-38), este de acord cu sesizarea instanței supreme în temeiul O.U.G. nr. 62/2024 și propune formularea a două întrebări, dintre care prima este întrebarea nr. 1 cu care instanța va sesiza Înalta Curte, iar cea de-a doua se raportează la limitarea indemnizației de grad profesional la nivelul valorii salariului minim brut garantat în plată.

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

Instanța de trimitere apreciază că primele două chestiuni de drept care vor fi transmise instanței supreme sunt esențiale și cu legătură directă în soluționarea cauzei în recurs, întrucât vizează acordarea și, respectiv limitele în care poate sau trebuie să fie acordat dreptul reclamantului la indemnizația de grad profesional începând cu data de 16.12.2019, după data intrării în vigoare a modificărilor aduse, prin Legea nr. 234/2019, Ordonanței de urgență nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic.

În ceea ce privește cea de-a treia chestiune de drept, instanța apreciază că este necesară o dezlegare a instanței supreme, având în vedere că pârâta invocă lipsa fondurilor pentru acordarea dreptului la un volum de 6 mc de lemn fasonat de foc reclamantului, fiind astfel necesar să se stabilească dacă exercițiul acestui drept este afectat de condiția existenței unor fonduri cu această destinație. În cauze cu alte obiecte în care s-a invocat această împiedicare, s-a apreciat că nu

poate fi condiționată recunoașterea și respectarea unui drept prevăzut de lege de faptul neprevăderii fondurilor necesare în buget.

VI. Față de cele de mai sus, instanța va dispune sesizarea cu cele trei chestiuni de drept. Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 și art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii privind dezlegarea chestiunilor de drept.

Pentru aceste considerente

În numele legii

DISPUNE:

În temeiul art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept :

1. *Dacă pentru personalul silvic cu statut de funcționar public, încadrat în instituții publice finanțate integral de la bugetul de stat, al cărui salariu de bază este stabilit conform Anexei VIII, Cap. I, lit. A.I, Nota 4¹ la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acordarea indemnizației de grad profesional, prevăzută de art. 22 alin. 2-4 coroborat cu Anexa 2 din O.U.G. nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 234/2019, după data de 16.12.2019, este supusă limitării prevăzute de art. 25 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 ;*

2. *Dacă pentru personalul silvic cu statut de funcționar public, încadrat în instituții publice finanțate integral de la bugetul de stat, al cărui salariu de bază este stabilit conform Anexei VIII, Cap. I, lit. A.I, Nota 4¹ la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acordarea indemnizației de grad profesional, prevăzută de art. 22 alin. 2-4 coroborat cu Anexa 2 din O.U.G. nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 234/2019, poate fi acordată în anii 2020, 2021, 2022 și 2023, în raport cu dispozițiile art. 34 alin. 2 din O.U.G. nr. 114/2018, art. 1 alin. 3 din O.U.G. nr. 226/2020, art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 130/2021 și art. 1 alin. 5 din O.U.G. nr. 168/2022.*

3. *Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 33 alin. 1 din O.U.G. nr. 59/2000, coroborate cu art. 3 alin. 4 din Legea nr. 153/2017 și art. 18 alin. 2 din Legea nr. 69/2010, dreptul personalului silvic la acordarea unui volum de 6 mc lemn fasonat de foc pe an, aferent anului 2019, se poate dispune în cazul în care angajatorul nu a prevăzut sume cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli.*

În temeiul dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 și art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii privind dezlegarea chestiunilor de drept de mai sus.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, potrivit art.396 alin. (2) din Codul de procedură civilă, azi data de 12 noiembrie 2024.

Președinte
XX

Judecător
XX

Judecător
XX

Grefier
XX

Red.XX./17.12.2024
Tehnored.XX./17.12.2024
4 ex.

